

Touching Death

An urn embraced by a skin like texture, injected with the DNA of the deceased.

Een urn omhelsd door een huidstructuur, geïnjecteerd met het DNA van de overledene.

Hosted by: Lauren Raaijmakers

Project Information (EN)

The pandemic and our mourning process

The pandemic gravely changed our ways of interacting with death, the dying and the mourning process. The fear the world felt all at once made etchings in our memories. We were forced to keep our distance and meet online, grieve on our own. Yet where possibilities diminish, new prospects arise. It was heart wrenching when my grandfather died of Covid-19 and I wasn't able to say goodbye or hold my grandmother's hand during the process. I was forced to grieve in a different manner. It was then that the thought of an urn embraced by skin came about. The urn evokes touch and closeness. It demands a different approach towards the object. Not a stagnant 'death' object but one of interaction and life.

The abject and the skin of milk

The urn does not only evoke touch. The complicated interaction between the dead and the living may also evoke abjection. In Julia Kristeva's "Powers of Horror" she explains how the Abject appears to the self as a threat to system and order. Therefore one tries to expel the Abject to establish oneself. Within the urn there is a tension between the living and the dead. It aims to disturb a system where death and life are strictly separated. Embracing the ashes with a skin like texture that carries the DNA. Evoking touch for an object that is deemed to be untouchable. The contradictory structures, shapes and natural materials leave a sense of unease.

The hair, the blood and the scoby

The skin-like texture from the urn is made out of a symbiotic culture of bacteria and yeast (scoby) which grows on top of kombucha. The mother scoby keeps bringing forth daughter scoby's and they start growing their own family tree. Introduced into this family of scoby's is the DNA of the deceased, the hair, the blood and the isolated DNA. The long family bloodlines running through the skin like texture embracing one's ashes. Until the urn will start to break down itself.

Projectinformatie (NL)

De pandemie en onze rouwprocessen

De pandemie heeft onze interactie met de dood, de stervende en onze rouwprocessen sterk beïnvloed. De angst die de wereld voelde, maakte een ets in onze herinneringen. We waren genoodzaakt afstand te houden en elkaar online te ontmoeten, alleen te rouwen. Maar waar de mogelijkheden afnemen, ontstaan nieuwe perspectieven. Het was hartverscheurend toen mijn opa stierf aan covid-19 en ik tijdens het proces geen afscheid kon nemen of de hand van mijn oma kon vasthouden. Ik werd gedwongen het rouwproces op een andere manier aan te gaan. Op dat moment ontstond de gedachte aan een urn omarmd door huid. De urn roept aanraking en nabijheid op. Het vraagt om een andere benadering van het object. Geen stilstaand 'doods' object maar een van interactie en leven.

Het abjecte en het vel van de melk

De urn roept niet enkel tot aanraking op. De gecompliceerde interactie tussen de doden en de levende kan ook Abjectie oproepen. In Julia Kristeva's "Powers of Horror" legt ze uit hoe het Abject voor subject verschijnt als een bedreiging voor systeem en orde. Daarom probeert men het Abjecte te verdrijven om zichzelf te vestigen. In de urn bevindt zich een spanningsveld tussen het levende en het dode. Het behoort een systeem te verstoren waarin dood en leven strikt gescheiden zijn. De as wordt omarmt door de huidstructuur die het DNA draagt. Het roept aanraking

op voor een object dat als onaanraakbaar wordt beschouwd. De tegenstrijdige structuren, vormen en natuurlijke materialen laten een gevoel van onbehagen achter.

Het haar, het bloed en de scoby

De huidstructuur van de urn is gemaakt van een symbiotische cultuur van bacteriën en gisten (scoby) die bovenop kombucha groeit. De moeder scoby blijft dochter scoby's voortbrengen en ze beginnen hun eigen stamboom te groeien. In deze familie van scoby's is het DNA van de overledene, het haar, het bloed en het geïsoleerde DNA geïntroduceerd. De lange familie bloedlijnen die door de huidstructuur lopen omhelzen de as van de overledene. Totdat de urn ook zelf begint af te breken.

Image List

Filename	Caption	Credit
3de9d6d8-5130-405b-b0b5-91ab62153f09_1662072303.jpeg	Touching Death Reconstruction	Lauren Raaijmakers
laurenraaijmakers-wetscoby-dna-testphase_1661984015.jpg	test phase - wet scoby with DNA	Lauren Raaijmakers
laurenraaijmakers-driedscoby-testphase_1661984057.jpg	test phase - dried scoby with DNA	Lauren Raaijmakers
img-1712_1661984094.jpeg	test phase - miniature urn	Lauren Raaijmakers
laurenraaijmaker-bigwetscobydna-testphase_1661984460.jpg	test phase - big wet scoby with DNA	

The images above are included in the ZIP under /images.